

Teza: zasadna odmowa wszczęcia dochodzenia wobec Dziekana OIRP.

W przypadku prawomocnego orzeczenia wymierzającego karę pozbawienia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego Rada Okręgowej Izby Radców Prawnych podjęła zasadną uchwałę o skreśleniu skarżącej z listy radców prawnych. Zarzut skarżącej wobec Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych działania niezgodnego z Konstytucją jest bezprzedmiotowy.

Sygn. akt: WO-198/19

POSTANOWIENIE
z dnia 13 lutego 2020 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Dariusz Drozdowski

Sędziowie: SWSD Teresa Famulska – sprawozdawca

SWSD Tomasz Fox

Protokolant: Magdalena Senderska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Alicji Kujawy

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2020 r. na posiedzeniu

odwołania Pani K. S. od postanowienia Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 14 czerwca 2019 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie postępowania radcy prawnego R. B. sygn. akt GRD 6/2019,

na podstawie art. 437 § 1 i § 2 k.p.lc. i art. 465 § 1 i § 2 k.p.k. w związku z art. 330 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j.: z dnia 9 grudnia 2019 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 75))

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie,
2. kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w wysokości 1.250,00 zł (słownie : jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt złotych) obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2019r. Sygn. akt: GRD 6/2019 Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie sprzecznego z prawem, zasadami etyki radcy prawnego, godnością zawodu postępowania radcy prawnego R. B., które miało polegać na przekroczeniu swoich uprawnień jako funkcjonariusza publicznego i na niedopełnieniu obowiązków, działając na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, tj. czynu sprzecznego z art. 258 §2 k.k. i art. 258§ 1 k.k. w związku z 3 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 233 z późn. zm.)

Jak wynika z uzasadnienia postanowienia Pani K. S. pismem z dnia 31 marca 2019r. K. S. złożyła zawiadomienie o popełnieniu przez Dziekana Rady OIRP w K. R. B. deliktu dyscyplinarnego, którego opis określiła poprzez powołanie przepisów art. 231 §2 k.k. i art. 258§1 k.k. jak również poprzez orzeczenie w prawomocnym wyroku Wojewódzkiego

Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 lutego 2016r. sygn.. akt: VI SA/Wa 1752/15 który uchylenia uchwały Prezydium KRRP z dnia 16 kwietnia 2015r. nr 137/IX/2015 oraz utrzymaną nią w mocy uchwałę Rady OIRP w K. z dnia 17 lutego 2015r. w przedmiocie odmowy uchylenia uchwały w sprawie skreślenia z listy radców prawnych Skarżącej.

Z treści skargi, jak również dokumentów przedłożonych przez Skarżącą wynika, że istotą skargi na Dziekana Rady OIRP w K. R. B. jest przekroczenie przez niego uprawnień jako funkcjonariusza publicznego poprzez fakt nieuchylenia uchwały Rady OIRP w K. z dnia 4 listopada 2008r. Nr 69/VII/2008 jako niezgodnej z Konstytucją RP, jak również prowadzenie postępowania w sprawie rozpoznania jej wniosku z naruszeniem zasad bezstronności i przewlekłości, wskazując na personalne i zawodowe powiązania członków Rady z osobami, które doprowadziły do dyscyplinarnego usunięcia jej z zawodu.

Według ustaleń Rzecznika Dyscyplinarnego z akt postępowania wynika, że orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w K. z dnia 12 czerwca 2006r. sygn.. D 3/06 K. S. wymierzona została kara pozbawienia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego. Orzeczeniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 5 września 2007r. sygn. akt WO-84/2006 orzeczenie to utrzymano w mocy, a wniesione przez radcę prawnego kasacja została odrzucona przez Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 30 września 2008r. sygn.. akt SDI 26/08.

W związku z powyższym uchwałą z dnia 4 listopada 2008r. nr 69/VII/2008 Rada OIRP w K. skreśliła Skarżącą z listy radców prawnych.

Uchwała ta stała się prawomocna i ostateczna.

Pismem z dnia 5 listopada 2010r. K. S. zwróciła się do Rady OIRP w K. z wnioskiem o uchylenie uchwały z dnia 4 listopada 2008r. 69/VII/2008r. w przedmiocie skreślenia jej z listy radców prawnych jak niezgodnego z Konstytucją RP oraz umorzenie postępowania, a także wyznaczenie jawnego posiedzenia Rady OIRP w K. w przedmiocie rozpoznania jej wniosku. W uzasadnieniu wniosku Skarżąca powołała się wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 października 2010r. o sygn. akt K 1/09 który orzekł m.in., że art. 65 ust.2c ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zakresie, w jakim zawiera sformułowanie „bez prawda ubiegania się o ponowny wpis”, jest niezgodny z art. 61 ust.1 w związku z art. 31 ust.3 Konstytucji RP.

Uchwałą z dnia 17 lutego 2015r. nr 17/IX/2015 OIRP w K. utrzymaną w mocy przez uchwałą (...) Prezydium KRRP z dnia 16 kwietnia 2015r. odmówiono uchylenia ostatecznej uchwały OIRP w K. z dnia 2 listopada 2008r. W wyniku rozpoznania skarg Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił uchwały obu instancji organów samorządowych, wskazując w uzasadnieniu przede wszystkim uchybienia formalne postępowania, a szczególnie brak wezwania przez Radę OIRP w K. do jednoznacznego sprecyzowania przez Stronę przedmiotu żądania, albowiem z wniosku o uchylenie przedmiotowej uchwały nie wynika w jakim trybie i z jakich powodów K. S. domaga się uchylenia uchwały, albowiem inne przesłanki są stwierdzenia nieważności uchwały a inne wznowienia postępowania. Jednocześnie zobowiązał Rade OIRP w K. do usunięcia wady formalnej postępowania poprzez wezwanie Stronę do sprecyzowania swojego wniosku pod rygorem pozostawienia go bez rozpatrzenia.

Pismem z dnia 3 czerwca 2016r. dziekan Rady OIRP w K. skierował do K. S. wezwanie do usunięcia braków wniosku o uchylenia ostatecznej uchwały poprzez sprecyzowanie żądań w terminie 7 dni pod rygorem pozostawienia pisma bez rozpoznania. Pismem z dnia 27 czerwca 2016r. Skarżąca wniosła o uchylenie tego wezwania ze względu na przesłany 19 kwietnia 2016r. wniosek o wyłączenie organów OIRP w K. od udziału w jej sprawie.

W związku z tym, że strona nie usunęła w terminie 7 dni braków formalnych wniesionego wniosku o uchylenie uchwały OIRP w K. z dnia 4 listopada 2008i\, pismem z dnia 31 sierpnia 2016r. Dziekan OIRP w K. R. B. pozostawia pismo bez rozpoznania. Ponadto uchwałą Nr 318/ (...) z dnia 19 października 2016r. Prezydium KRRP uznało zażalenie na bezczynność Rady OIRP w K. w przekazaniu wniosku o wyłączenie organów OIRP w K. od rozpoznania wniosku o przywrócenie wpisu z dnia 17 października 199 lr. zachowaniem jego ciągłości, za nieuzasadnione. Także uchwałą

Nr 317/ (...) Prezydium KRRP z dnia 19 października 2016r. odmówiło wszczęcia postępowania o stwierdzenie nieważności zawiadomienia Dziekana OIRP K. z dnia 31 sierpnia 2016r.

Na podstawie powyższych ustaleń Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie postanowił odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie sprzecznego z prawem, zasadami etyki radcy prawnego, godnością zawodu postępowania radcy prawnego R. B., które miało polegać na przekroczeniu swoich uprawnień jako funkcjonariusza publicznego i na niedopełnieniu obowiązków, działając na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, tj. czynu sprzecznego z art. 258§2 k.k. i art. 258§1 k.k. w związku z 3 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 233 z późn. zm.)

Postanowienie powyższe zaskarżyła Pani K. S. wnosząc o :

- zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez wszczęcie obligatoryjnego dochodzenia z art. 310 kpk w zw.z art.309 61 kpk w sprawach funkcjonariuszy publicznych c/a Obwinionemu rpr R. B.Dzieskanowi OIRP w K. ;
- dopuszczenie dowodu ze wszystkich spraw dyscyplinarnych OIRP w K. c/a Pokrzywdzonej i ze skarg Pokrzywdzonej;

Skarżąca postanowieniu zarzuciła :

1/naruszenie z art.310 kpk w zw.z art.309 61 kpk i art.305 6zł kpk w zw.z art.321 §2 kk i art.258 §zł kk w zw.zart.3.1. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw.z art.325akpk i art.325b kpk w zw.art.74 ze zn.l pkt 1 i pkt 2 ustawy o radcach prawnych

2/ niewykonania wyroku Wyższego Sądu Administracyjnego w sprawie uchylecia uchwały Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 16 kwietnia 2015 roku oraz poprzedzającą uchwałę Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w K. z dnia 17 lutego 2015 roku w/s skreślenia jej z listy radców prawnych.

W ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W., Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W. prawidłowo ocenił stan sprawy na podstawie przedstawionych przez skarżącą dokumentów oraz na podstawie zbadania czy doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego i uznał , że nie doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego skutkującego wszczęciem postępowania

W ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W., Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W. prawidłowo ocenił stan sprawy na podstawie przedstawionych przez skarżącą dokumentów oraz na podstawie zbadania czy doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego i uznał , że nie doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego skutkującego wszczęciem postępowania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w W., podziela stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego , że w niniejszej sprawie nie doszło do popełnienia deliktu dyscyplinarnego, żaden z zarzutów wskazanych w skardze nie znalazł potwierdzenia w przedłożonych dokumentach.

Dzieskan Rady kieruje pracami Rady OIRP i w ramach swoich kompetencji reprezentuje Izbę na zewnątrz, podpisuje wszystkie pisma kierowane do Stron postępowania i wykonuje czynności związane z prowadzonym postępowaniem administracyjnym. Niemniej jednak decyzje merytorycznie w toku postępowania, a szczególnie kończące postępowanie podejmuje cała Rada OIRP w K. jako organ kolegialny. Niewątpliwie w toku postępowania skargowego Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił uchwały obu organów samorządowych I i II instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia wskazując uchybienia proceduralne popełnione przez organ

I instancji tj. Radę OIRP w K., przede wszystkim na brak sprecyzowania żądania strony zawartego we wniosku o uchylenie uchwały Rady z dnia 4 listopada 2008r.

Z dokumentów sprawy wynika, że Skarżąca nie przedstawiła w terminie do uzupełnienia braków formalnych, czym doprowadziła do pozostawienia swojego wniosku bez rozpatrzenia.

Nie można więc uznać, że działanie Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w K. stanowi delikt dyscyplinarny.

W pozostałym zakresie Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia

Wobec powyższego po dokonaniu wszechstronnej analizy okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wydane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia przeciwko radcy prawnemu R. B. w pełni odpowiada prawu.

W tym stanie rzeczy, wobec braku podstaw do uwzględnienia zarzutów zawartych w zażaleniu K. S., w pełni uzasadnionym jest utrzymanie w mocy postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 14 czerwca 2019r. Sygn. akt: GRD 6/2019.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70(6) ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i nie przysługuje na